

86. СТЕФАН НА ДОНКА ДУМАШЕ.

Стефан на Донка думаше:

– Донке ле, караджовке ле,
защо ти перцето трепери,
като на гълъб перцето
и на яребица крилцето?

Дали го вятър люлее,
или от голям юлемлък.

Донка на Стефан думаше:

– Байне ле, бате Стефане,
то зарад тебе трепери,
трепери, още говори,
че иска да ти пристане.

Караджа Донка думаше:

– Донке ле, караджовке ле,
как ще ми, Донке пристанеш,
като си малка и глупава.

Не можеш хатър да гледаш,
на свекър и на свекърва,
на зълви и на девери.

Донка на Стефан пак дума:

– Байне ле, бате Стефане
лястовичката е мъничка,
сама си вие гнездото,
сама си мъти пилците.

Кукувицата е голяма,
чужди ѝ мътят яйцата
чужди ѝ гледат пилците.